

Vážený pane doktore Jhaule,

snad je dobrým smyslem jubileí
i to, abychom si uvědomili, že nejsme
v tom lidském planetáriu jen rozsev
špendlíkových hlavicek, ale zmapovatelná
souhvězdí - a že právě jubilejní přání nám
svým světélkováním ukazují, jak jsme za-
kresleni do soustavy přátelských, mázorových
a rejmových souvztěžností s lidmi, kteří z blíz-
ka i z daleka nám dávají smět, že jim něčím jsme,
že nás nás vzpomněli v dobrém a že nám přejí.

Patím k těm vzdálenějším, ale spoje,
které vedou "domem tragického básníka" mají
vlastnosti silokřivek. A tak těníme-li se ze stej-
ných darů, které nám básník zanechal, jisté
mohu své skromné přání přizdobit jeho ver-
šem, který nám řídí: "O-le - když kvete všednost,
příznak už klíčů..." Protože všednost a její sestra
banalita jsou trvalky k nevyhlazení a květu,
jak se mi zdá, čím dále troufeleji.

Přeju vám tedy ještě dlouhá léta klíčů
a příznaků.

Váš

Rudovan Lukavský

21. 7. 1981